

O exame consta de **4 preguntas obrigatorias**. Todas as preguntas, agás a primeira, teñen posibilidade de elección entre apartados. A cualificación das preguntas consigna unha **puntuación específica** para a adecuación, coherencia, cohesión, corrección gramatical, léxica e ortográfica das respostas e a observación da extensión recomendada dos textos.

TEXTO

O *galego*, como moitas outras linguas minorizadas, enfróntase a un *reto* fundamental: a súa presenza nos espazos tecnolóxicos. Porque, na sociedade actual, aquilo que non está en Internet, non existe. Se o galego non está nos buscadores, nos asistentes de voz, nas aplicacións móbiles, nos videoxogos ou nas plataformas de formación, corre o risco de quedar *fóra* do presente... e, por extensión, do futuro.

Neste senso, a tecnoloxía pode ser unha *poderosa* aliada. A intelixencia artificial, o **procesamento** da linguaxe natural, os sistemas de recoñecemento de voz e tradución automática ou os **algoritmos** de recomendación ofrecen enormes posibilidades para a normalización do galego. Pero tamén esixen acción, compromiso e recursos. A presenza da nosa lingua nas novas ferramentas dixitais non será froito do azar, senón do traballo coordinado entre administracións, universidades, sector tecnolóxico e sociedade civil.

Non se trata de **idealizar** a Internet nin de negar os seus riscos. A **desinformación**, a **homoxeneización** cultural ou a dependencia de grandes plataformas son perigos reais. Pero tamén é certo que nunca antes tivemos tantas ferramentas ao noso alcance para crear, compartir, ensinar e vivir en galego. O reto é saber aproveitalas, con visión estratéxica e con orgullo do que *somos*.

Fernando Suárez, "Internet e lingua galega: unha alianza de futuro",
Código Cero, nº 262, maio-xuño de 2025

PREGUNTA 1. COMUNICACIÓN. (3,25+0,75=4 puntos).

Lea atentamente o texto anterior e responda estes tres apartados:

- 1.1. Realice un resumo do texto destacando nel as ideas principais. Evite parafrasear o texto. Extensión aproximada: 60 palabras. **(1,25 puntos)**.
- 1.2. Indique e explique se o texto anterior é descritivo, narrativo ou expositivo-argumentativo. Xustifique a súa resposta con, como mínimo, tres exemplos tirados do texto. Extensión aproximada: 50 palabras. **(1 punto)**.
- 1.3. Explique o significado dos seguintes termos resaltados en letra grosa no texto. (Non serán válidas as respostas que unicamente indiquen sinónimos): *procesamento*, *algoritmos*, *idealizar*, *desinformación*, *homoxeneización*. **(1 punto)**.

PREGUNTA 2. REFLEXIÓN SOBRE A LINGUA. (1,25+0,25=1,5 puntos).

Responda un dos dous apartados seguintes:

- 2.1. Indique se a vogal tónica das seguintes palabras, destacadas en letra cursiva no texto, é unha vogal media semiaberta ou semipechada: *galego*, *reto*, *fóra*, *poderosa*, *somos*. **(1,25 puntos)**.
- 2.2. Determine a que clase de palabra pertencen os seguintes termos subliñados no texto. Localice, para cada caso, outras dúas palabras da mesma categoría gramatical e indique a liña na que se atopan: *porque*, *enormes*, *para*, *nosa*, *tamén*. **(1,25 puntos)**.

PREGUNTA 3. A LINGUA E OS SEUS FALANTES. (1,25+0,25=1,5 puntos).

Responda un dos dous apartados seguintes:

- 3.1. A partir do escrito de Fernando Suárez, redacte un texto de opinión centrado na importancia dos medios de comunicación e das redes sociais no proceso de normalización lingüística do galego. O texto deberá contar con: breve introdución, corpo de argumentación (dous argumentos como mínimo) e conclusión. Extensión aproximada: 150 palabras. **(1,25 puntos)**.
- 3.2. Redacte un texto de opinión centrado na riqueza cultural, social, histórica e patrimonial que supón a diversidade de idiomas existentes na Península Ibérica. O texto deberá contar con: breve introdución, corpo de argumentación (dous argumentos como mínimo) e conclusión. Extensión aproximada: 150 palabras. **(1,25 puntos)**.

PREGUNTA 4. EDUCACIÓN LITERARIA. (2,25+0,75=3 puntos).

Realice só un destes dous comentarios:

4.1. Este relato de Rafael Dieste (Rianxo, 1899-Santiago de Compostela, 1981) forma parte do libro *Dos arquivos do trasno* (1926). Relacione o texto, brevemente, co conxunto da escrita do autor e coa narrativa do seu tempo. Indique o tema central do relato, describa que tipo de narrador presenta e explique a súa estrutura. Xustifique as respostas axudándose de exemplos tirados do texto. Extensión aproximada: 200 palabras. **(2,25 puntos).**

Sobre da morte de Bieito

Foi preto do camposanto cando eu sentín boligar dentro da caixa ó pobre Bieito. (Dos catro levadores do cadaleito eu era un). ¿Sentino ou foi aprensión miña? Entón non podería aseguralo. ¡Foi un rebulir tan maino!... Como a teimosa pavulla que rila, rila na noite, rila de entón no meu maxín afervoadado aquel mainiño rebulir.

Pero é que eu, meus amigos, non tiña seguranza, e polo tanto —comprendede, escoitade— non podía, non debía dicir nada. (...)

Cando o primeiro cadullo de terra, bicado por un neno, petou dentro da cova nas táboas do ataúde, rubíronme ata a gorxa as verbas salvadoras... Estiveron a punto de xurdiren. Mais entón acudiu novamente ó meu maxín a case seguranza do arrepiante ridículo, da rabia da familia defraudada, se o Bieito se atopaba morto e ben morto. (...)

Todo o día, meus amigos, andei tolo de remorsos. Vía ó pobre Bieito grafiñando as táboas nese espanto absoluto, máis alá de todo consolo e de toda conformidade, dos enterrados en vida. (...)

E alá pola alta noite —non o puiden evitar— funme camiño do camposanto, coa solapa subida, ó arrimo dos muros.

Ceguei. (...) Deiteime no chan, apliquei a orella, e axiña o que oín xioume o sangue. No seo da terra as unllas desesperadas rabuñaban as táboas. ¿Rabuñaban? Non sei, non sei. Alí preto había un sacho... Ía xa cara a el cando fiquei suspenso. Polo camiño que pasa a rentes do camposanto sentíanse pasadas e rumor de fala. Viña xente. Entón si que sería absurda, tola, a miña presenza alí, daquelas horas e cun sacho na man.

¿Ía dicir que o deixara enterrar sabendo que estaba vivo?

E fuxín coa solapa subida, pegándome ós muros. A lúa era chea e os cans latricaban lonxe.

Rafael Dieste, “Sobre da morte de Bieito”, *Dos arquivos do trasno* (1926)

4.2. Este poema de Marica Campo (O Inicio, 1948), escrito en xullo de 2001, pertence á obra *Mulleres* (2002). Relacione o texto, brevemente, coa poesía do seu tempo. Indique o tema central do poema xustificándoo a partir de exemplos tirados do texto, sinala o tipo de composición lírica ao que pertence describindo as súas características métricas e comente tres figuras retóricas presentes nel. Extensión aproximada: 200 palabras. **(2,25 puntos).**

Lapidadas

Como ovellas que van ao matadeiro
camiñades a serdes lapidadas
en reas, silenciosas e humilladas,
baixo a mirada atenta do carneiro.

Que o voso sangue sexa o derradeiro
a mollar esas terras magoadas
polo integrismo cruel, polas brigadas
dunha fe que vos nega todo abeiro.

¡Maldita sexa a man que tira a pedra!

¡Maldito na semente e no futuro
o nome dos que erguen ese muro

sobre peitos que alentan! ¡Sexa a hedra
nai piadosa a cubrilas, nai que medra
a reclamar a vida en berro puro!

Marica Campo, *Mulleres* (2002)